

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

V. ÉVFOLYAM 12. SZÁM – 2011. DECEMBER 4.

„Akiket Isten Lelke vezérel...”

Alapvető kérdés a lelkieket foglalkozó ember számára: „Hogyan váltotta meg Jézus Krisztus a világot? „ – erre a felelet: Jézus Krisztus szenvedésével, halálával és feltámasztásával váltotta meg a világot, minket. Minden értünk, emberekért történt és történik ma is, hogy Isten szándéka szerint tudjunk élni, legyen akármilyen is a nagybetűs élet. Hála Istennek volt is idő, amikor nehéz körülmények között ugyan, de megélték ezt Krisztus követői – a keresztények. Sok olyan ember volt és bízunk benne, hogy ma is van, akik a világban élnek, de nem a világnak; akik meg tudtak és tudnak újulni lélektelen és igazságban. Nem tartják elképzelhetetlennek, hogy életükben Istent teszik az első helyre; elkötelezik magukat a keresztény élet tetteire. Nagyon is megvalósítható ez annak ellenére, hogy annyi minden éppen az ellenkezőjét akarja bizonyítani. Gondoljunk csak azoknak a koroknak keresztényeire, akik pogány környezetben, üldözések közepette, ezernyi nehézséggel küzdve állhatatosak tudtak lenni – tudva azt, hogy Jézus kijelentése nekik szól: „*aki állhatatos mindvégig, az üdvözüli!*” Nem lehetett nem észrevenni, hogy különleges cselekvő erő működik általuk. A hívő ember kifejezésével azt mondjuk: Isten Lelke vezérelte, vezérli őket.

Emberileg nézve föltűnik az ilyenek önmagukat, valójában azonban a „*Lélek műveli*” mert, „*ha az Egyház nagyjainak, szentjeinek életét olvassuk, megdöbbenünk: micsoda emberfeletti hit, erő, bölcsesség, derű ... ami ezekből a szentekből sugárzott, tévelygő és reményvesztett emberek százait, ezreit vezette el Istenhez.*” – Ezeket a dolgokat Isten az emberekben Szent Lelke által valósította meg és napjainkban is megvalósítja, hiszen Szent Lelkének ajándékai és az ezek nyomán termő gyümölcssei valósulnak meg.

Önmagában talán elképzelhetetlen minden, hiszen, ha őszinték akarunk lenni „*az isteni élet és a Lélek ajándékai valamiképpen csíra állapotában vannak lelkünkben.*” A Szentlélek ajándékai át tudják bennünk formálni az emberi gyengeséget, ha hajlandók vagyunk Velük együttműködni – Szent Pál arról ír, hogy ahol **szóhoz engedik jutni a Lelket, ott jelenléte gyümölcsöket terem az emberben ...** egyébként gyakran tapasztalhatjuk, hogy **nehézünkre esik tenni a jót.** Nem egyszer talán szenvedünk is lelkiileg azért, mert sok a probléma, közben talán nem is gondol-

lunk arra, hogy mindezeket nem az Isten Lelke vezérli. Nem teremhetnek a Lélek gyümölcssei: a szeretet, öröm, béke, türelem, kedvesség, szerénység, önmegtartóztatás, tisztaság, hiszen hiányzanak a Lélek ajándékai: a bölcsesség, értelem, tanács, erősség, tudomány, jámborság, istenfélelem. – Bizonyára nem érezzük át, amit az Úr Jézus így fejez ki: „*Nálam nélkül semmit sem tehettek!*” Nem érezzük át, hiszen annyi minden igazolja, hogy mennyi mindent megtehetünk, meg is teszünk. Azt viszont már kevesen gondolják át, hogy az emberi cselekvés mennyire helyes. Vannak döntéseink, amikről legalább is a döntés pillanatában komoly meggyőződésünk, hogy helyes (bölcs) – és mennyire nehéz még utólag is belátni, hogy másképpen lett volna jó – még nehezebb újból és most már másképpen csinálni. – Lehet, hogy nem is tesszünk, ha valaki kétségbe vonná gondolatunk, szavaink, cselekedeteink értelmességét. Valójában nem is az értelem hiányáról van szó, de magunk is beláthatjuk, ennyi minden van, ami távol áll a helyestől – értelmetlen. – Hányszor fordult már elő, hogy nehéznek éreztük a jóra való felhívást (jótanácsot) elfogadni és hányszor volt kevés az erőnk, a lelki erőnk a megismert jóhoz ragaszkodni, különösen, ha az az emberi elképzeléseinktől eltért; hányszor bíztunk inkább a tudomány *sikereiben* – annak ellenére, hogy a tudomány nevében oly sokszor enyhén szólva furcsaságok jöttek létre (pl. folyóelterelések, szabályozások, génmanipuláció, születésszabályozás ...) – hányszor éreztük nehéznek, megvalósíthatatlannak, netán feleslegesnek az Istennel való kapcsolatunkat (imádság, áhítatgyakorlatok, erényes gyakorlása ...) – Ezek nélkül szegényebb az egyéni életünk is a környező világ is, általuk pedig mi magunk is és világunk is egyre gazdagodhat lelkiileg.

„*A Szentlélek az egyes keresztények által - általam is, általad is - működik, vezeti és újítja meg Egyházát.*” - Az Egyház emberekből álló Közösség, emberi voltából származik, hogy állandó megújulásra szorul. „*A Lélek – a túllépés, megújulás Lelke teszi képessé, hogy túllépjen az emberi korlátokon, történelmi mulasztásokon és folyton megújuljon Krisztusban.*” – Milyen csodálatos az egyes ember számára, hogy ezekkel hozzájárulhat a kiteljesedéshez; kérjük is Istent, hogy árrasszon minket és az egész világot Szent Lelkével! -

Pekker Imre plébános

Évközi 32. – November 06.—A mai szentmisében azt kérjük Istentől, segítsen meg minket abban az őszinte törekvésünkben, hogy Neki „*minden testi-lelki erőnkkel szolgálj!*” Tudjunk. Máskor is megtettük már, most is tegyük meg, hogy a szavakat más sorrendben gondoljuk át és mondjuk ki: azt kérjük Istentől, hogy minden testi-lelki erőnkkel csak Neki szolgáljunk. Ennek a gondolkodásnak a nagyszerűségét abban jelöli meg a mai szentmise a szent Olvasmányok által, hogy aki így cselekszik, az bölcs ember. – A bölcsről, a bölcsességről lehet, hogy olyan elképzelésünk van, hogy az az idős kor vejejárója. Kétségtelen, hogy az idő múlásával az ember tapasztaltabb lesz, esetleg meggondoltabb, a bölcsesség azonban nem a tudós, nagy és ősz-szakállú emberek jellemzője. A Szentírás külön Könyvben mondja el a bölcsesség lényegét és ez visszaüt a bevezetőben elmondottakra: minden erőnkkel őszintén csak Istennek tetszésére élni, Őt így szolgálni, mert amint a Bölcsesség Könyvében olvassuk: „*A bölcsességben Lélek van, amely értelmes, szent, a maga nemében egyetlen, sokrétű, finom, könnyed, a jót kedvelő, akadályt nem ismer (a jó útjában), mindenható, mindent lát, és áthatja a szellemet (gondolkodást).*” – Szent Atanáz püspök pedig ezeket mondja: „*a teremtet dolgokban benne van a bölcsesség ... a Teremtő az igazi Bölcsesség – Akinek a képmása és hasonlatossága az a bölcsesség és tudás, amely a világra kiáradt.*” Igaz ugyan, hogy a világban levő bölcsesség nem a teremtet bölcsesség, hanem az alkotásokba beleteremtett bölcsesség, általa azonban lehet helyesen gondolkodni, beszélni, cselekedni – vagyis - Istennek tetsző életet élni: „*oktalan a mának élő ember, bölcs a jövőnek, az örökkévalóságnak élő ember!*” – „*A büszke és gógós ember, aki önmagával van eltelve, nem vágyakozik az Úr kegyelmének elnyerésére – (nem cselekszik helyesen, bölcsen). Ha viszont szerények és aláztások vagyunk, megtapasztalhatjuk az Úr nagylelkűségét...*” Amikor az igazi életbölcsességet keressük, tudnunk kell, hogy nem mindig az válik javunkra, ami nekünk tetszik. Az ember szívesen hallja, hallgatja tapasztalja azt, amit hallani, hallgatni, tapasztalni szeretne – függetlenül attól, hogy az valóban jó-e. Külön halálával tartozunk a jó Istennek, hogy idejében és csálhatatlanul, részrehajlás nélkül akar segíteni. – Amikor az Evangélium történetét olvassuk, vagy hallgatjuk, gondolnunk kell arra, hogy ha véletlenül ez a történet így nem is történt volna meg, a tanulság mindenképpen jó üzenet a számunkra: tenni mindig azt, amit tenni kell! A félig feltöltött világító mécsek a gondos előrelátásra figyelmeztetnek – nem akkor van ott az ideje az odafigyelésnek, amikor már jószerivel nincs választása az embernek. Amikor a lélek ügyéről, az üdvösségről van szó, nem késlekedhetünk, hogy az isteni elképzelés, Isten kegyelme ne legyen számunkra hiábavaló!

Krisztus-Király Ünnepe –Évközi 34. 2011.11.20.- Ezt az Ünnepet XI. Piusz Pápa rendelte a Világegyház számára 1925. december 11-én. Krisztus királyságával nem nagy kijelentést akart tenni, mint amilyent sokszor tesz az ember – Magyarországon legutóbb a nagy Futballista halálakor használták a különleges kifejezést még a katolikus sajtóban is „elment a Császár” kitéllettel. Igaz császárt mondtak és nem királyt, de hát tudjuk, hogy a császár még a királynál is többet jelentett. **Krisztus királysága** nem egyszerű emberi kifejezés, hiszen Ő Maga beszél Országról, amely az Ő országa, beszél királyságról, amely az Ő királysága és ennek a lényege csak a kifejezésben érinti az emberit, valójában azt jelenti: „*én Országom nem ebből a világból való!*” – Ez a világ a természetes világ a maga mérhető, tapintható, emberileg elérhető összes valóságával a még fel nem fedezett és egyelőre számunkra titokzatos lehetőségeivel együtt; amiről az Úr Jézus beszél, az pedig természetfeletti, hiszen amint a szentmise könyörgésében is szerepel: *mindenható Istenünk, add, hogy az egész teremtet világ megszabaduljon a bűn szolgásgától, Főlségednek hódoljon és szüntelenül dicsőítsen Téged!*” Ezen a világon a jobbik törekszenek arra, hogy ez minél inkább megvalósuljon, és még így is hányszor nem valósul ez meg, vagy nem valósul meg eléggé. Sajnos nem természetes a mindennapok számára ez az isteni elképzelés, ezért tűnik nagy jelzőnek Krisztus Személyét illetően a király kifejezés. Érdekes áttekintést nyújt az Úr Jézusról egy a két világháború közötti időben Német-országban kiadott lelki könyv, ebben a különböző korok Krisztus-képét állítja elének, amint a kereszténység „látta a Megváltót”. Ebben az egyik időszak a „vándorló, tanító, gyógyító názareti Jézust” rajzolja elének; Szent János apostol a „világ Világosságát”, míg ugyanő a Jelenések könyvében már a „megdicsőült mennyei Királyt látja” – a mai elképzelésre utalva mi azt mondhatjuk, hogy a 20. sz. embere a Szuper-sztárt vélte felfedezni Benne – érdekes lenne folytatni a sort, és megkeresni, még inkább megtalálni, hogy a ma embere mit lát, egyáltalán mit szeretne látni Jézus Krisztusban. Mindentől függetlenül Jézus Krisztus ugyanaz tegnap és ma és mindörökké; el kell jutnunk oda, hogy hívő lélekkel el tudjuk mondani: „*te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia!*” – Benne meg kell látni, hogy függetlenül attól, hogy Ő maga mondta, hogy Ő király, és beszél hatalomról és dicsőségről, mégis az a csodálatos kép az Ő jellemzője, amit az utolsó vacsorán nyújtott a tanítványok lábát mosó Mesterről, Aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon. – Ez az Ő szolgálata azért van, hogy üdvözüljön Általa a világ benne mi is. Ezt a szolgálatot nemcsak megcsodálni kell, hanem valóban élni általa, hogy a mindennél fölülmúlhatatlanabb isteni élet részesei lehessünk; ez legyen az Ő titokzatos királysága bennünk!

Évközi 33. Vasárnap – November 13.- Az egyházi év befejezéséhez közeledünk; érdemes megvizsgálni, hogy mennyire gazdagodtunk lelkileg az eddigiekben. Az elmúlt kegyelmi esztendőben csak úgy, mint annyiszor már az eddigiekben is hányszor hangzott Szent János Apostol Evangéliuma által az Úr Jézus szeretetteljes felszólítása, hívása: „*maradjatok bennem és én bennetek maradok, aki bennem marad, az bő termést hoz!*” (Jn. 15,4 -) – A mai alkalommal ez ismét elhangzik és vizsgáljuk csak meg abban az összefüggésben, hogy mi ennek a nagy lehetőségnek az eredménye? – Mert ezzel a meghívással nagy lehetőséget kap az ember. Boldogan állapíthatjuk meg, hogy az emberi természet – bár csetlik-botlik, valójában alkalmas a jóra és képes bő termést hozni a jóban. Természetesen nem csak úgy, hanem Isten áldásával és a maga igyekezetével. Tudjuk, hogy az életben is így van ez: semmi nem lesz csak úgy – ahogyan köznapi módon sokszor ki is mondjuk: *mindennek ára van.* – A bennünk szunnyadó jócselekedeteknek az ára, hogy **Öbenne** élünk, mozgunk és vagyunk, Aki értünk, a mi üdvösségünkért leszállt a mennyből és emberré lett. Emberségünk jobbik részének eljártott lehetőségeit az Ő érdemei által kapjuk vissza; a mi erőfeszítéseink ebben a folyamatban azt jelentik, hogy a visszakapott lehetőségeket most már nagyobb gonddal őrizzük, őszintén igyekezettel vigyázunk rájuk. A lehetőségek egész sorát bizza ránk a mi jószágos Istenünk. Nemcsak általánosságban várja el a lelkes hozzáállást az élet dolgaihoz, hanem lehetőségeinkhez, adottságainkhoz, ha úgy tetszik rátermettségünkhöz mérten is. Ezt úgy is nevezhetjük, hogy állapotbeli kötelességeink szerint is. Azt mindenki tudja, hogy nem lehet mindenki költő, író, szobrász, festő, építész...nagyoobbérszt nem is vagyunk azok és hiába próbál az ember olyat tenni, ami, hogy úgy mondjam: *nem áll a kezére*, azt sem mondhatjuk azonban, hogy nem vagyunk képesek helytállni. Nem is azt várja a jó Isten, a társadalom sem, de józan ítélőképességgel senki, hogy olyat tegyünk, amire nem vagyunk képesek, de azt igen, hogy ami jót meg tudunk tenni, azt ne halogassuk. Az Olvasmányban éppen egy gondos édesanyáról van szó, de a Szentlelkében is Szent Pál arra utal, hogy *mindnyájan a világosság és nappal fiaik vagyunk; ...legyünk éberek és józanok!* Az Evangélium története is arra utal, hogy abban legyünk hűek, komolyan törekvők, amit Isten ránk bízott. Lehet az egyszerű, szürkének, jellegtelennek tűnő elfoglaltság, vagy világgraszoló feladat, egy a lényeg, hogy Isten szándéka szerint hozzunk bő termést életünk által! Ehhez pedig egy a szükséges: igaz lelkiismerettel iparkodni a jóban, hűségessnek lenni keresztény feladatainkban! – Nem több, de **nem is kevesebb!**

B.év Advent I.Vasárnapja -2011. November 27. Hosszasan lehetne sorolni a különböző gondolatokat, témákat, gondokat, amik nap, mint nap foglalkoztatják az embereket. Most is így van ez, amikor kezdődik egy új, kegyelmi év. Ez az időszak az Úr Jézusnak azzal a felhívással kezdődik: „*Vigyázzatok és virrasszatok!*” Gondjaink között szerepelnek anyagi természetűek: mi lesz holnap? -Hogyan oldjuk meg az egyre égetőbb kérdéseket? Mit tegyek, hogy jó legyen a családban, a szomszédal, a munkahelyemen, vagy éppen valami hivatalos kérdésben... ezek és hasonló dolgok vonják magukra figyelmünket, miközben halkán szól az Isten; az Úr Jézus kifejezésével ez azt jelenti, hogy akihez Ő bejön, bejöhet, nála fog lakni; Vele élhet egy lelkületben, Istennek tetszően. Ennek nagyszerűségére bizonyára rájött, vagy legalább megsejtett valamit a Zoltáros, amikor a 24. zoltárban - ez a bevezető főhászkodásunk a mai szentmisében - ezt mondja: „*lelkem Hozzád emelem, Uram!*” – Szükségünk van a 79. Zoltár lelkületére is, „*téris meg minket, Istenünk * ragyogtasd ránk Arcodat!*” - pontosan azért, amiért olyan őszinte lélekkel fordul az Olvasmányban Izzájás próféta az Istenhez; azon kesereg ugyanis, hogy letértünk az Úr útjáról, megkeményítettük szívünket, nem rendültünk meg színe előtt; újból és újból vétkeztünk; bűneinkben vagyunk régtől fogva, bűneink hatalmaskodnak rajtunk. Igaz mindezt kora embereinek magatartása miatt mondta, de ha őszinték akarunk lenni, ilyeneket most is mondhatna, ha most élne velünk együtt ebben a világban. – Amint azonban a Próféta is reménykedik Isten jószágában, az ember iránti szeretetében, úgy mi is reménykedhetünk, hiszen az a felszólítás, amit Jézus Krisztus az Evangéliumban mond el, most is érvényes, nekünk is szól, nekünk is lehetőséget jelent. Amiről Szent Pál beszél a Szentlelkében, az nemcsak a korinthusiaknak szánt isteni adomány. Az az isteni kegyelem, amiről Ő beszél, amit Jézus Krisztusban nyerhetünk, most is lelkünk javára van, minket is segít a jóban, Általa mi is gazdagodhatunk minden tanítás által; feddhetetlenek lehetünk, hiszen azért kopogtat lelkünk ajtaján, azért szól, hogy készüljünk a jó befogadására, hogy ne hangolódjunk le azért, mert most még a küzdelmek útját járjuk. Számunkra nem ez a végső szó, az a készületi idő, ami most elkezdődött, az „*Advent arra emlékeztet, hogy úton vagyunk az örök Haza felé, Isten vár bennünket -az ember számára van remény: Isten ugyanis Atyánk, Megváltónk és Megszentelőnk!*” – Lehet sok gondunk, nyugtalaníthat sok probléma, a végső megoldás és egyben ez megnyugtató vigasz is: aki a jobbik részt választja, az cselekszik helyesen. A jobbik rész pedig itt és most: Lelkünket Istenhez emelni, hibáinkat belátni, elhagyni, kijavítani! Ehhez kezdődik az új kegyelmi év, az új lehetőségekkel!

Szent Lucia - december 13.

Szent Lúcia és Szent Ágota között, annak ellenére, hogy időben távol állnak egymástól, szoros kapcsolat van. Tiszteletük elterjedtsége is megközelítőleg egyforma. Az 5–6. századi legendás szenvedéstörténet szerint Lúcia Siracusa városának egyik legerősebb családjából származott. Ez a város az ókori Szicília legjelentősebb központja volt. Lúcia elkísérte beteg édesanyját a mintegy negyven mérföldnyire lévő Cataniába, Szent Ágota sírjához, hogy gyógyulását kérjék. Miután az édesanya meggyógyult, Lúciának volt egy álma: Ágota jelent meg neki, és mint a hűgát megkérdezte, hogy miért az idegenben lévő sírnál keresték a gyógyulást, mikor Lúcia a saját hitével is meggyógyíthatta volna anyját. Ágota megígérte Lúciának, hogy szüzessége és szeretete jutalmaként az Úr általa éppen oly nagy dicsőséget szerez majd Siracusának, mint amelyet Cataniának adott az ő vértanúsága által. Utjukon hazafelé pedig Lúcia megkapta az engedélyt anyjától, hogy ne kelljen férjhez mennie, s amit hozományként birtokol, azzal tetszése szerint bánhat. Szendéstörténete szerint Lúciát állítólagos vőlegénye, egy pogány ifjú hurcolta a bíróság elé bosszúból, mert elesett a házasságtól és különösen a hozománytól.

Szent István—december 26.

István diákonus vértanúságát Szent Lukács örökítette meg az Egyház számára az Apostolok Cselekedeteiben (6,1–8,2). E két fejezetben Lukács nem annyira a vértanúságot hangsúlyozta, mint inkább azt az üdvörténeti fordulatot, amelynek dátuma István halálának napja: a fiatal Egyház Jeruzsálemből szétszóródik „Júdeába és Szamariába”, majd a pogányok közé is, s ezáltal egyre szélesebb körben terjed az Evangélium.

Szeplőtelen fogantatás– december 8.

E hittétel szerint Szűz Mária már édesanyja, Szent Anna méhében szeplőtelenül, vagyis eredendő (másképpen áteredő) bűn nélkül fogant. (Tehát nem azonos azzal a hittétellel, hogy Mária Jézust szűzen foganta és szülte.) Az *immaculáció* olyan kiváltság, amelyet a római katolikus egyház csak Szűz Mária esetében ismer el. A római katolikus egyház régi időtől kezdve hitte, hogy Mária szeplőtelenül fogantott (latin: *sine labe originali concepta*), e tantogmává azonban csak IX. Piusz pápa emelte 1854. december 8-án.

Harsona

beszámoló az Egyházközség Képviselőtestületének 2011. november 6-án tartott üléséről

A fenti napon 14 órákor került sor az Egyházközség képviselőtestületének rendes ülésére a közösségi házban. Elsőként Atya ismertette az Egyházközség jövő évi költségvetésének tervezetét, melyet a testület elfogadott.

Ezt követően Atya beszámolt arról, hogy két nagylelkű adományozó egy értékes elektromos orgonát adományozott egyházközségünknek.

Majd az egyházi ingatlanokkal kapcsolatos teendőket tekintettük át: a közösségi ház felső emeletén csatornabűz terjeng, a régi temetőben a padokat jövő nyáron rendbe tesszük, a régi sírköveket betonágyba helyezzük.

Elhangzott, hogy ezentűl keresztelők, esküvők alkalmával az Atya beszéde külön mikrofonnal lesz hangosítva, mert érkezett megkeresés, hogy nem hallani jól azt, ami nem a Szentélyben zajlik.

Benkó Péter beszámolója következett az énekkar 2011-ben zajlott fellépéseiről. Köszönetet mondott a sok anyagi és lelki támogatásért. Majd a 2012. évi tervek keretében elfogadtuk azt a kezdeményezést, hogy május hónapban Alsónémedin legyen kórustalálkozó, a Püspök atya részvételével. Ennek szervezése elkezdődött.

Ezután a Váci Egyházmegye által alapítandó, és a két alsónémedi egyházközség támogatásával megvalósuló ökumenikus Családi Napközi terveit ismerttettem. Az Egyházközség kifejezte támogatását.

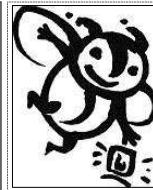
A lelki élethez kapcsolódó programokat is megterveztük: két lelkinyap Adventben, lelkigyakorlatos atya szállítása, ünnepi szentmisékre betegek, idősek eljuttatásának biztosítása, betlehemi lángvadás és egyéb adventi készülétek.

Dr. Tóth Éva

Tisztelt Hívek, kedves Olvasók!

Nagy örömmel vettem részt a múlt vasárnap ünnepen. Köszönjük a nagylelkű adományt, valamint az énekkar szép műsorát. A műsor keretében nem akartam szaporítani a szót, így engedjek meg, hogy ezúton osszam meg Önökkel a felmerülő gondolataim. Örömmel látom, hogy egyre több fiatal arc jelenik meg az énekkar és a zenekar soraiban. Remélhetőleg továbbviszik az énekkar több évtizedes hagyományait. Mint templomgondnok kötelességemnek érzem, hogy emlékeztessen a híveket az előttünk álló nagy feladatokra. A templom tetőzete igen rossz állapotban van, mihamarabb fel kell újítani. Ugyancsak egyre égetőbb a kántorház helyzete, és mindenki számára ismert azon tervünk, hogy új kántorházat szeretnénk építeni. Amennyiben támogatni tudják és szeretnék egyházközségünket, szívesen fogadjunk el céltámogatásokat ezen ügyek elősegítésére. Köszönettel

Surányi Miklós, templomgondnok

Szentjánosbogár
Katolikus Családi
Napközi Hálózat

Ezúton szeretnénk tájékoztatni Önöket, hogy Hálózatunk **Ökumenikus Családi Napközi**

létrehozását tervezi Alsónémedi területén, **bölcsődés korú gyermekek** számára. Korunk hatalmas problémája, hogy a szülőknek hamar vissza kell menni munkahelyükre, így gyermekeik ellátása nehezen megoldható. A gyermek természetes közege a család, ezért hozzuk létre Családi Napközinket, amelyben gyermekek napközbeni ellátását biztosítjuk, szűk, családi környezetben.

Várjuk mindazok jelentkezését, akik szeretnének Családi Napközinkben gyermekük ellátását biztosítani.

Jelentkezési határidő: 2012. január 31.

Bővebb információkat az Alsónémedi Hírmondóban, valamint következő lapszámunkban olvashatnak.

Amennyiben felkeltettük érdeklődésüket, keressenek minket az alábbi elérhetőségen: Telefon: 06-30/572-87-33, E-mail: szjbcšana@gmail.com

Terménygyűjtés a Váci Egyházmegye központja javára 2011-ben

Egyházközségünk idén is megrendezte a hagyományosnak mondható terménygyűjtést a Váci Egyházmegye javára. Öten szállították Vágra: Surányi Dezső, Surányi Miklós, Surányi Szilárd, Varga Frigyes. Végh Balázs.

A felpakolásban segített még rajtuk kívül: Bai Sándor, Györgyövcis Károly, Kiss Tibor, Végh Antal.

Az adományokról és az adományozókról bővebb összeállítást a következő lapszámunkban olvashatnak.

Köszönet az adományozóknak, valamint azoknak, akik felpakolták, illetve elszállították az adományokat! Isten fizesse meg!

Az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkar Adventi Hangversenye

Advent első vasárnapján sokszoros ünnep ragyogta be a Szent Kereszt Egyházközség gyönyörű szentélyét és templomhajóját. A gyökereiben 1927-ben alakult énekkar túl jelen karnagya érkezése tíz /most már tizenegy/ éves évfordulóján, 2005-ben – a Passión évről-évre összegyűlt, majd "pünkösdivé" vált Férfikar – Női karral kibővülve, a mai arculatával egyházi énekkarrá teljesedett. Ennek a teljes emberi: férfi-női, azaz Szent Család képmású énekkarnak a ma igazán időszerűen szükséges értelmű és tartalmú névfelvételének ötödik évfordulóját: a Magyarok Nagyasszonya Énekkar nevet ünnepelte az Éneklő Közösség minden tagja. Ünnepeltek az éneklők, a zenészek, az újraalapító karnagy Benkó Péter kántor-tanító úrral, Lovas Imre orgonakisérőjükkal és ezt az együttest, ezt a lelkesedéstől, szeretettől lángoló/zengő baráti kört óvó, támogató, dédelgető, rá büszke Pekker Imre esperes-plébános úrral. Mert ez az immár 6. ünnepi adventi hangverseny az új digitális orgona felszentelésével és átadásával vált további felejthetetlen ünnepi alkalmá, az adventi készüllet első vasárnapján vált igazán szent, Kis Jézust váró és ajándékozó, megszentelő folyamat kezdetévé.

Az ember ünnepre teremtett lény, szeretünk ünnepelni, mert létünk Istentől kapott, Istenből konduló, dicsérő és hálaadó harangzúgás. Ebben a harangzúgásban Mátraverebélytől, Egerig, Vácon, Rimócon, Dorogon, Soroksáron át vissza Alsónémediig zeng évről-évre az imádságosan szárnyaló könyörgés: „Ó, Nagyasszony, nemzetünk reménye, ... szállj közénk és mentsd meg nemzetünk!”

Boldog Apor Vilmosért, a modern magyar vértanú püspökért is szólt a hálaének, aki 1945 nagypéntekén a magyar lányok és életadó asszonyok tisztaságáért adta a győri püspökvár pincéjében az orosz fegyverek golyóitól életét. Ezen a vasárnapon, a tavasszal hallott férfikari passióra az 56 évvel előbbi Apor Vilmos püspök magyar passiójának históriás éneke válaszolt ugyanennek a férfikarnak ajkáról. Ő is szerelmese volt az egyházi énekkari éneklésnek, püspöki zeneszerzője a győri egyházkarnagy. Halmos László volt, kedvenc kórusműve az általa komponált „Minden földek Istent dicsérik!” És ennek az ünneplő Énekkarnak az egyházkarnagy kántortanítója pedig, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola kántor-egyházkarnagy szakának új diplomásaként került Alsónémedibe, ebbe a kedves, magyar községben, ahol a kölcsönös szeretet és megbecsülés szerzi napról-napra, hétről-hétre, évről-évre isteni fényben, egymás testvéri társaságában a szere-

tet szolgálatát és a szolgálat szeretetét. Olyan jó lenne megmutatni a világnak: amit tesztet, amik vagytok, ahogy éltek, tiszta éneketek!: a nélkületek bizony szürkülni induló hétköznapioknak.

Akik összegyűltünk e sokszoros ünnepeken, befogadottnak éreztük magunkat. Szép és tartalmas sorát hallhattuk a szebbnél szebb, válogatottan érzelmekben gazdag énekkari műveknek, zeneszámoknak. Fanfár után a férfi karral kezdődött a hangverseny építkezése, énekszáma után a női kar Harmat Artur legendás kántor-tanító, Nyitraújváron született később a budapesti Szent István bazilika karnagya, a Zeneakadémia egyházzene professzora, egyházkarnagy és zeneszerző művét énekelte: *Ó add Jézusom*. Ezt követte előadásukban e sorok írójának zeneakadémiai zeneelmélet tanára, Bárdos Lajos „*Szent Józsefről*”. Mindkettőjük a magyar egyházi zene csúcspontját jelentő idők apostolai, nemzedékek nevelői, szervezői, vezetői, költői példaképei voltak és azok ma is!

Pekker Imre esperes-plébános úr szeretettől átforrósodott szívének-lelkének atyai költészete volt az *orgonaszentelés* emelkedett szertartása. Sajnáljuk, hogy nem hangzott el, az orgonát adakozók neve, pedig ma, igen nagy és példaértékű, követségre érdemes tett egy ilyen értékes ajándék egy éneklő és hívő közösségnek, továbbá a szent zenét igazán értékelni tudó vezetői és a hívek számára. Rendkívül személyes és emberien ihletett/megható volt az orgona minden vonatkozásának a rendeltetés számára történt átadása.

A hangverseny érzelmi és szerkezeti építkezése szerint Ludwig van Beethoven Te, égi nagy Teremtőnk-höz komponált ünnepélyesen kiáltó és rendkívül hatásos vegyeskari alkotása következett a közreműködő fúvós együttes és az orgona színes kíséretével.

Kicsengését bensőségesen vezette az orgona szívünkbe Léon Boëllman: *Suite gothique* című francia orgona művének első tételével, Lovas Imre előadásában.

További vegyeskari számokat követően a kamara fúvós-együttes gregorián dallamokat rejtő karácsonyi hangulatot varázsolt körénk.

Sajnáljuk, hogy a Prohászka Ottokár: *Hiszek Jézus Szent-séges Szívében* – csodálatos szövegének kiváló zeneszerzője nevét nem ismerte meg a hívő hallgatóság, mert Prohászka más hasonló szövegére is komponáltak kórusművet. A mai világ kortárs érzéseit szépen és illő mértéktartással képviselte Wolf – Fülöp: *Ave Maria*, amelyet szervesen folytatott a hangverseny szerkesztő Gordon Young *Alleluja* című művével. Mindkettő hallható-

an kedvelt és érett előadási darabja az Énekkarnak. Talán a legmerészebb vállalkozás Harmat Artur 150. zsolttárának megszólaltatása volt. Mind az előadóknak, mind a hallgatóságoknak meg kell szokni a kortárs zene nyelvezetét és előadási hagyományait.

A lelkes hívő hallgatóság ráadás kéréseiben az alsónémediek szeretett kórusának szeretve ismert és újra hallani vágyott repertoárjának örömteli gyönyörűsége nyilvánult meg, természetesen a várt nagy sikerrel. A legmagávalragadóbb a „Hol szeretet és egyetértés: ott az Isten!”- kórusművet annyira szereti és tudja az énekkar, hogy a legmesszebbre és legmagasabbra, talán ez a mű repített bennünket. Elképzélhető, hogy szívesen hallaná ezt a kórusművet Boldog Apor Vilmos születésének 120. évfordulójának ünnepén a budapesti Szent Margit Gimnázium kápolnájában jubiláló Apor Vilmost tisztelőik, mert a benne elhangzó gondolatok a magyar vértanú püspök utolsó szavaira rímelnek. A hangverseny boldog ünnepléssel a hívő/hallgató közönség közösséggé vált „vastapsával”, majd az egyházközségi közösségi házban az Énekkar, a közreműködő zenészek és a vendégek jókedvű, baráti találkozásával zárult.

Dr. Károly Róbert

Alleluja! Örvendjünk!

Nagyon gyorsan eljött Advent első vasárnapja. A szigetszentmiklósi énekkari találkozó kellemes emlékképeinek maradványait őrizgetve újabb feladat következett. Az énekkar életében a hatodik, a Magyarok Nagyszonyja Katolikus Énekkarként ötödik hagyományt-követő, karácsonyváró koncertre készültünk. Különleges előzménye, hogy egy új orgonára felajánlás érkezett! Az ajándék : a korszerű digitális orgona – a felszentelés után- hangverseny keretében kerül elsőnek megszólaltatásra. Szívünk teljes melegével hálásak vagyunk, hogy a zenei életünk gazdagodik e hangszerrel, melynek segítségével cizelláltabb hangzásminőséget tudunk átélni, amely a belső zenei hallást segíti, fejleszti az éneklőket. A minőségi zenei megélés közösségünk kohéziós erejét növeli.

A másik szívet nyitogató örömteli esemény, hogy a koncerten részt vett Dr. Károly Róbert, karvezetőnk régi tanára és két műsordarab zeneszerzője is! Akinek két művét énekeljük: a férfiak „Ének Apor Vilmos vértanúhoz”, majd a vegyes kórus „Boldog Apor Vilmoshoz” címűt.

Köszönjük megtisztelő jelenlétét, előremutató hasznos gondolatait!

Örvendtünk amikor megláttuk, hogy a templom az idei évben is megtelt érdeklődőkkel. Jó volt látni az arcokon a bizatás, a kíváncsiság, a felfedezés, a visszaemlékezés, az elismerés tükröződéseit.

Mi hívtá elő az adventi hangulatot?

A férfiak kezdő éneke: Zsaskovszky József: A Kis Jézus megszületett örvendjünk, valamint a női kar: Bárdos Lajos: Ó Szent József zenei kíséret nélküli éneke, majd Wolf Péter: Ave Mária – a felszentelt - orgona kíséretével, vegyeskari előadásban. Az önálló hangszeres előadásban - a mai napra összeállt - helybeli dobos, és a fúvósok emelték a karácsonyi hangulatot a „Csillagfényes csöndes éjjel”, valamint a „Hadd zengjen ének szó” című művekben. Kiemelném Gordon Young: Alleluja (örvendjünk, hálásak vagyunk) lüktető, változatos dallamú, játékosan kibomló szóismétlődése mögött mi rejlik számunkra:

Alleluja: mert az énekkar az Imre Atyától születésnap tortát kapott!

Alleluja: a két adományozó által gazdagabb lett templomunk egy új korszerű orgonával!

Alleluja: hogy ILYEN karnagyunk van, aki egymásra tud hangolni bennünket több szólamban, változatos, egyre nehezebb darabokkal, különböző hangszereseket egybefogva.

Alleluja: Az igényes darabok olyan magasabb rendű humán értékekre hangolnak, - amely e tudat magasabb minőségei is - mint a béke, a szeretet, Isten dicsérete, hála, együttérzés, egység.

Alleluja: A kórustagoknak az egységességéért, amely tükröződött külső megjelenésükben is! (sál)

Alleluja: Azért a belső készítésért (hitért, szolgálatért) akarásért, tanulásért, hogy újat adjanak a közönségnek!

Alleluja: Hogy elénekelhettük a „szeretet” és a „névadó himnuszunkat”!

Alleluja: A zenekar eredményes szerepléséért!

Alleluja: Harmat Artúr 150. zsolttáráért, amely modern, disszonáns hangzásával kihívást adott!

Alleluja: A Kántor úr önálló és kísérő orgonajátékának!

Alleluja: A közönséggel való közös éneklésért! (Prohászka Ottokár: Hisszek...)

A zeneszerző annyiszor ismételte el művében az „Alleluja” szót ahány énekkari tag szólaltatta meg. Istennek hála mindenért!

Györgyné Lovas Györgyi

Hátulnézetből...
Impozáns látványt nyújtott a zsúfolásig megtelt templom!

Gondolatok az adventi koncert ürügyén...

Kicsi, összeszáradt falevél a földön. Lehullott, semmi. Elfújja a szél. Ám az élet idején begyűjtött energiája ott van a fában, növekedni tud, magot hoz.

Isten rendelte így. Más erre nem képes.

„Ó lásd te porszem az Úr csodaművét...”

Hamuval takarták a parazsat, de nem aludt ki.

Szikrát kapott, melegítő sugarakat és fellángolt.

Honnan?

Az önzetlenül munkálkodó emberektől.

Közösség születik. Látszik a szeretet a szemekben.

Köszönjük Uram, hogy részesei lehetünk

Györfvári Pálné Erzsi néni

Állandó orgonakísérőnk,
Lovas Imre szólaltatta meg először az új orgonát.

Morvai Róbert
Wolf Péter
„Ave Mariá”-ját kísérte orgonán.

A zenekar:
(lentől) Tóth János,
Borbély Ferenc ifj.,
Györfvári Róbert,
Morvai Róbert, Farkas
Gellért, Borbély Ferenc.

A képeket Morvai Péter készítette. Köszönjük!

A közönség is bekapcsolódott az éneklésbe...

Orgonaszentelő és a Magyarok Nagyasszonya Kórus névadó születésnap koncertje (2011.11.27. este 18óra)

Advent első vasárnapján a misét követően tartottuk az idei nagykoncertünket az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Kórus névadó 5. születésnapján, aminek a fénypontja az új orgona szentelése volt.

A koncertet a férfikar kezdte két dallal (A kis Jézus - Zsaskovszky József, Vértanú püspök- Dr. Károly Róbert), majd a női kar is megérkezett és folytatta két énekkel (Ó, add Jézusom- Harmat Artúr; Ó, Szent József- Bárdos Lajos).

Ez alkalommal, egy csodálatos ajándékkal lepte meg két elhivatott adakozó az egyházközséget és a kórust is, ami nem volt egyéb, mint egy csodálatos hangú, 32 pedálos, hangrögzítéssel felszerelt és sok egyéb „csodával” megáldott elektromos orgona. A főesperes Úrnak igen nagy szerepe volt ennek a megvalósulásában, ahogy a Kántor úr megfogalmazta és a hatalmas habos tortáról nem is beszélve, amit a tisztelendő Úr maga hozott be meglepetésként a templomba köszönetképpen a sok szolgálatért, amit a kórus, a zenekar, a karnagy- és kántor úr tett az elmúlt évek során. Majd ezt követően az egyházközség elnökére és a gondnok úr gondjaira bízta hivatalosan is az orgona kezelését és átadta részükre a dokumentumokat. Hasonlóképpen a Karnagy- és Kántor úr feladatának

hagyta az üzemeltetést és technikai dokumentációs iratokat. Köszönetünk jeleként a Főesperes Úr kedvenc énekét (Beethoven-Isten dicsősége) énekelte el az összkórus az orgona és zenekar kíséretében.

Az orgona is megszólalt Lovas Imre segítő kezei révén, és hallatta fennköltén lágy hangját a figyelő szemek, s fülek előtt egyedülálló tehetségével. Sokan fáradoztak azon, hogy a hangzás tökéletes legyen, szállítással, hangolással, technikai ismeretek bővítésével. Külön dobogó készült egy kedves hívőnk keze nyomán, hogy megfelelő „magasságokban” szólhassanak meg a hangzatok. Köszönjük mindenkinek az áldozatos segítséget és támogatást, amivel részt vállaltak ennek az emlékezetes estének a megvalósulásában. A zenekar két dallal gyönyörködtette meg a hallgatóságot dob, fúvós, szaxofon, trombita szólamaival, idézve a közelgő szent este „mézeskalács illatú” élményét.

A soron következő dallal (Vértanú püspök, boldog Apor Vilmos) körünkben tisztelt Dr. Károly Róbert kedves vendégünk előtt tisztelegve - kinek köszönhető Kántor urunk iskolai előmenetele- folytatódott koncertünk. Immáron hivatalosan is meginvitált a tisztelt tanár úr minden kedves érdeklődőt, 2012.02.29-én Apor Vilmos 120. születésnap emlékkoncertjére, ahol az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Kórus is szerepelni fog. (A helyszín és pontos időpont még kihirdetésre kerül.)

További dallamok kísérték az este emelkedett hangulatát és szívből énekelte mindenki közösen az énekkarral a „Hiszek Jézus szentséges Szívében” - Prohászka Ottokár által írt rövid éneket. Majd Wolf Pétertől egy modernebb feldolgozású Ave Maria követte. Azután az Alleluja- Gordon Jung anyagi szólamai csendültek meg a templomot teljesen betöltve. Fő eleme a koncertnek a 150. Zsoltár volt, Harmat Artúr tollából, amit a zenekar és az orgona kísért csodálatos ütemekkel.

Vastaps követte az előadást és három ráadás dal (Égi szent béke jöjj; Ó, Nagyasszony, nemzetünk reménye; Minden földek Istent dicsérvétek!) és egy kívánság (Hol szeretet és egyetértés- Varga Lászlótól) közös ének zárta a koncertet. Az estét a közösségi házban tartott kedves - beszélgetős - sütemény és tortakóstoló koronázta meg, együtt ünnepelve advent első vasárnapját.

Köszönet minden kedves résztvevőnek, támogatónak, érdeklődőnek és vendégünknek, hogy velünk töltötték ezt a vasárnap estét, remélhetőleg jövőre hasonlóan emlékezetes koncertnek nézhetünk elébe. Ég áldja önöket!
Horváth Szilvia

Hangverseny után...

...hazaérve sokáig csak forgolódtam az ágyban. „Visszajátszottam”, visszaporítottam az eseményeket, s megpróbáltam visszaidézni a hangversenyen történeteket. Vegyes érzelmek tusakodtak bennem: mi volt szép, mi volt kevésbé jó, mit rontottam el, jól tűztem-e ki a célokat, stb. ...

Tulajdonképpen ezekkel a gondolatokkal önmagamnak mondtam, (illetve gondoltam) ellent, hiszen a kórustagoknak azt mondtam a hangverseny előtt, hogy számomra az a legfontosabb, hogy a közönség lássa az arcokon, hogy szeretnek énekelni, s szeretnek ehhez a közösséghez tartozni, valamint lehetőségeinkhez mérten hozzuk a maximumot az éneklés „minőségében”. Amikor aztán én is tudatosítottam magamban saját gondolataimat, s visszagondoltam arra, hogy igenis a közönség egy roppant jó közösséget láthatott — tapasztalhatott meg —, attól a pillanattól kezdve csak emelkedett lélekkel tudtam/tudok erre a hangversenyre gondolni, még akkor is, ha úgy érzem, hogy az előbb említett tudásunk maximumát ezen a hangversenyen nem sikerült hoznunk.

Nagyon boldog voltam, amikor megláttam a zsúfolt templomot. Ritkán telik meg templomunk ilyen mértékben. Sajnos nagyon sokan leülni sem tudtak, s külön köszönöm az ő áldozatukat, hogy türelmesen végigállták a hangversenyt. Másnap, s harmadnap, s azóta is sokan megállítottak, megállítanak, s elmondják véleményüket a hangversennyel kapcsolatban. S minden vélemény pozitív csengésű: mindenki kapott valamit, töltődött, valamiféle élménnyel gazdagodott. Egyik kórustagunk így írt erről a levelezőlistánkon: „*Nem múlik úgy el nap, hogy az adventi hangverseny után ne állítsanak meg emberek, és gratuláljanak azért az élményért, amit ott, a templomban átéltek! Örülök, hogy nem lankad az érdeklődés irántunk, és aki egyszer eljön, az várja a következőt!*”

Igen, én is már várom a következőt. Karvezetőnek is felemelő érzés

egy ilyen kórust, illetve zenekart vezényelni! Köszönöm az együtt töltött rengeteg próbát, készülést énekkarom minden tagjának! Csak csatlakozni tudok kórustársaink gondolataihoz, amelyek szintén a levelezőlistára íródtak: „*A Jó Isten ajándéka, hogy a kórus tagja lehetek!*”, „*Jó érzés veletek énekelni!*” - Bizony, nagy ajándék ez, amiért hálás vagyok elsősorban Istennek, névadónknak, Magyarok Nagyasszonyának, valamint a kórustagoknak!

Köszönöm Pekker Imre főesperes Úrnak, hogy ilyen csodálatos ünnepséget álmodott meg számunkra. Az ünnepélyes orgonaszentelés pillanatai után nagy meglepetésként érte az énekkart a gyönyörű torta behozatala, amelyet névfelvételünk ötödik évfordulójára kapott a kórus. Köszönjük! (Amikor felváltuk a hangverseny után, kérték, gondoljak valamire, mikor a gyertyákat elfújom. Arra „gondoltam”, hogy ez az énekkar még sokáig énekeljen így, együtt, sokak örömére.)

Köszönjük egyházközségünk világi elnökének szavait, amellyel méltatta az énekkar munkásságát!

Dr. Nagy Vilmosnak köszönöm a CD felvételt, Józán Zsuzsannának a DVD felvételt, Morvai Péternek a fotózást, Geigerné Mariannak, hogy orgonált a hangverseny előtti misén, így én a kórossal lehettem. Köszönöm Horváthné Nagy Ilonának, hogy vállára vette a hangverseny utáni ünnepség megszervezését. A nőikar részére új sál is készült, mely az öltözet egységére utalva jelzi a „lelki egységet” is.

Valamint mindenkinek köszönöm, aki elősegítette e hangverseny létrejöttét. S végül, de nem utolsó sorban még egyszer köszönöm az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkar tagjainak, a zenekari tagoknak, a hangszeres kísérőknek azt a munkát, amely szükséges volt ennek a hangversenynek a megvalósulásához. A kedves közönségnek pedig megköszönöm megtisztelő jelenlétét!

Benkó Péter kórusvezető

A Magyarok Nagyasszonya Énekkar november 27-én tartott hangversenye alkalmával szentelte fel az ajándékba kapott új orgonánkat Pekker Imre fősperes úr az alábbi szavak kíséretében: „az isteni titkok végzésében nagyjelentőségű szent zene segíti a hívek áhitátát és lelkünket az Istenhez emeli.” Örömmel ünnepeljük körünkben immár hagyományosan mondható hangversenyünkkel ezt a szép eseményt. Szeretettel köszöntöm a Karnagy Urat, a Kántor Urat, az Énekkar, a Zenekart és minden kedves Vendégünket! – Örömről és ünneplésünk ezúttal annyival is teljesebb, mivel most ünnepeljük Vegyeskarunk 5. „születésnapját”. [A Magyarok Nagyasszonya név felvételének 5. évfordulója. Szerk.] Ennek emlékére fogadják szeretettel új, digitális orgonánkat! - Ünneplésünk lényegéért fontosnak tartom, hogy Egyházközségünk Elnöke és Gondnoka vegye át az új orgona „okmányait” és ezzel ez az ajándék szálljon az Egyházközség tulajdonába; a Karnagy Úr és a Kántor Úr pedig vegye át jelképesen az orgona prospektusát és kulcsait. Külön örülünk a Duna TV jelenlétének, köszöntöm a TV stábját és a kedves Nézőket, legyenek tanúi, részesei szép ünnepeinknek!

Ennek részeként most az új orgona megáldása következik:

- Az Atyaisten szeretete, Urunk Jézus Krisztus békéje és a Szentlélek vigasza legyen mindnyájatokkal!

- És a te lelkeiddel!

Új orgona megáldására jöttünk össze, hogy a liturgikus ünnepelés szebb és ünneplésesebb legyen. Mivel a szent cselekményben használt művészi zene fő célja Isten dicsőítése és az emberek megszentelése, az orgonaszó kiváló jele lesz annak az új éneknek, amit Istennek énekelünk. Új éneket valójában akkor énekelünk, amikor helyesen élünk, amikor boldog örömmel kapcsolódunk Istenhez, amikor egymást szeretve teljesítjük az új parancsot.

Nagy örömmel magasztaljuk, kedves Testvérek a mindenható Istent számtalan jótéteményéért, amelyekkel elhalmozt minket. Mint az Apostol figyelmeztet, adjunk Neki hálát; szívünkkel és ajkunkkal zengjük dicséretét:

- Szentháromság egy Isten, minden dolog kezdete és vége. Neked zeng új éneket ég és föld – felfoghatatlan boldogságodért!

Könyörögjünk! Istenünk, Te mindig az ősi, mégis mindig új szépség vagy; bölcsessé-

ged kormányozza, jóságod ékessé teszi a világot. Téged dicsérnek az egyetlen intésednek is mindig engedelmeskedő angyali karok. Rólad zengenek az összes csillagok, amikor állandó mozgásuk közben is mindig megtartják parancsodat. Minden megváltott ember egy szóval szentnek magasztal és szívvel, ajkkal, léttel, boldog örömmel Téged ünnepel. – De magunk is, a Te szent néped, akik örömmel gyűltünk össze a Templomban, ebbe a nagy kórusba kívánunk bekapcsolódni hangunkkal, hogy annál méltóbban szárnyaljon himnuszunk Fölségedhez, kérünk, áldd meg ezt az orgonát, hogy hangjának kíséretével összhangban énekeljünk Neked dicséretet és imát, Krisztus a mi Urunk által. – Amen.

-Most pedig szólaljon meg az új, megszentelt hangszerünk!

A szentelés részeként Varga Frigyes, egyházközségünk világi elnöke, valamint Surányi Miklós, templomunk gondnoka átvették az orgona iratait, Benkó Péter és Lovas Imre kántorok pedig az orgona kulcsait és használati utasításait. Elnök Úr köszönetet mondott az orgonát adományozóknak, hogy ilyen nagy ajándékkal lepték meg templomunkat. Köszönetéhez csatlakozni szeretnék én is, hiszen kevés olyan templom van, mint a miénk, hogy két jó hangszer - egy sípos, és egy elektromos orgona - segíti a szent zene ügyét, kíséri az énekkarok, illetve a hívek énekét. **Köszönet az adományozóknak, Isten fizesse meg nagylelkűségüket!**

Köszönetet mondok Sramek Zoltánnak az orgona dobogójának elkészítéséért, valamint Kránicz Albertnek, az áramellátás megoldásáért!

Az orgona ünnepélyesen a hangverseny alkalmával szólalt meg először, de december 10-én „övé lesz a főszerep”, hiszen orgonahangverseny kerül megrendezésre ekkor. Fazekas Tamás kántor úr orgonajátékában gyönyörködhetünk majd. Ugyanezen alkalommal Loósz Róbert, a Viscount orgonacég magyarországi ügyvezetője mutatja majd be a hangszert az érdeklődőknek.

(Plakát: 10 oldalon)

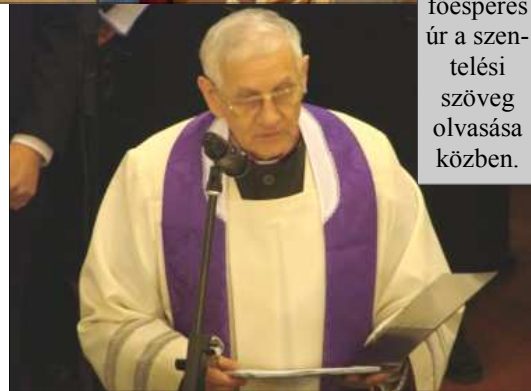
Benkó Péter kántor

Az oltár mögé kerültek a hangfalak.

Összeszerelés közben.

Pekker Imre fősperes úr a szentelési szöveg olvasása közben.

A Gondnok Úr, és az Elnök Úr megkapták az orgona szerződéseit, papírjait.

Lovas Imre kántor úr átveszi az orgona használati utasítását.

A szentelés pillanatai.

Az új orgona a templomban.

A képről jut eszembe...

A fenn látható kép az alsónémedi r.k. plébánia irattárából való. Akkor szkenneltem be, amikor a plébánia-történetet írtuk. Sajnos a „nyomda ördögének ténykedése folytán” akkor kimaradt a könyvből. Viszont gyönyörűen lehet rajta látni régi freskórészleteket, a templom berendezéseit, ezért gondoltam, hogy e rovat keretein belül közlöm. 1949 körül fényképezték. - Benkó Péter

az asszonyokat, hogy ne sikerüljön a kocsonya, sózzák el, legyenek dühösek a férfiak, csapják a kocsonyát szenteste a földhöz! Arra is vigyázz, hogy nagyon drága ajándékokat vegyenek a gyerekeknek, hadd versenyezzenek, mert akkor mérges és dühös lesz, aki olcsóbbat vett. A gyerekeknek pedig segíts, hogy rögtön tönkregyegye, lehetőleg még a karácsonyfa alatt, a szülők meg fenekeljék el a kis rontó-pált. Vigyázz, hogy mégis az ő gyerekük legyen az ünnep középpontjában, ne az az ős-ellenség! A saját gyereküket ünnepeljék, a saját unokájukat! Az legyen fontos, hogy ők ajándékoznak, eszükbe se jusson, hogy ők a megajándékozottak, hogy ők a legnagyobb ajándékot kapták, amikor az ős-ellenség leküldte Fiát a Földre. Csak ez ne jusson eszükbe! Aztán egyenek, igyanak dosztig, reggel aludják el az istentiszteletet. Ha mégis időben ébrednének, akkor vedd rá a papot, hogy unalmasan prédikáljon, és azon aludjon el a gyülekezet! Aztán vigyázz, hogy az éneknél ébredjenek, és fordítsanak hátat az asztalnak. Tudod, a prédikációt azt kibírjuk, de azt az asztalt, azt nem, ott levernek, ott elveszítjük a csatát! Az a fontos, hogy amikor a pap befejezi, és az Ámen-re felriad a gyülekezet, menjenek ki a templomból. Akkor győztünk!

Az ellenség készen áll. Vajon mi készek vagyunk-e ellenállni a „kisördögnek”? Mert ott lesz a fülünkkel és súgja a magáét! Azt gondoljuk, csak háborúk folynak itt-ott, pedig létezik szelíd agresszió is, amikor le akarjuk tromfolni ajándékokkal a másikat, hogy az én ajándékom igenis sokkal értékesebb, én vagyok a győztes: s akkor a másik el lesz keseredve. Lehet így is harcolni egymás ellen. Készüljünk az ilyen csaták föladására -sőt, el se kezdjük! Igaza van az öreg ördögnek, amikor ilyen leveleket ír a pokolból. De ne csak ennek az elhárítására készüljünk fel, hanem készüljünk Istenünk elé, ne csak családi karácsonyozásra.

Érdemes még valamire figyelni. Így is mondhatná a próféta: Készülj Isten elé! De nem így olvastuk, hanem: „Készülj Istened elé!” Mennyi évszázadnak kellett elmúlnia, hogy Istenből Istened lehessen! Hol lett az Isten Istenünk?! A

Egy perc bölcsesség...

C. S. Lewis angol író kitűnő könyvében, a *Csúrcsavar leveleiben* lévő történetben egy „pályakezdő” kisördög kér tanácsokat az öreg, nyugdíjas tapasztalt nagybácsijától. Ugyanis valami advent-félét kezdenek itt a földön ünnepelni, és készülnek a nagy ősellenség (ők így nevezik Jézust) születésnapjára. No, most mit kell tennem? - kérdezi a kisördög. Mi az én szolgálatom? Karácsonyi műszakba még nem voltam bevetve! Megjön a válasz, azt írja az öreg ördög: Nyugi, kisördög, nem lesz olyan nehéz, mint gondolod, mert vannak nekünk ott remek munkatársaink; az egyik a szórakoztatóipar, a másik a nagyáruházak. A harmadik - nem is gondolnád - szép püspöki ruhába öltözik, és úgy hívják, hogy Telapó. Ő csábítja be az áruházakba a gyerekeket és a felnőtteket, költsék el minden pénzüket, hogy a végén már paprikás krumplira se teljék. De hogy igazán minden a mi szájunk íze szerint alakuljon, adok neked néhány tanácsot. Az első: Mondd meg a férfiaknak, súgják feleségük fülébe, hogy kocsonya nélkül, pulyka nélkül, bejgli nélkül meg hal nélkül nem karácsony a karácsony! Aztán fáraszd ki

betlehemi jászolban. Ott lesz az Isten: Istenem, általam is elérhető, ott lehet leborulni az isteni gyermek előtt, Akiben testet öltött nemcsak az igazsága, ítélete, hanem az Isten szeretete - a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Mi már a mi Istenünk elé készülhetünk. Nagy dolog ez! A mi Istenünk, Aki olyan Isten, hogy felnövekedvén, tanítván, gyógyítván, az életét adta értünk.

Kedves Atyánk! Dugd be a fülünket, hogy ne a „kisördögöt” a nagy sugdosót halljuk, hanem Téged! Ne fölcicomázzuk a karácsonyunkat, hanem tudjuk Neked levetkőzve letenni mindazt, ami elrontaná áldott, szép, békességes ünnepünket. Köszönjük Neked, hogy míg a sugdosó sugdos, Szentlelked is megszólal, és istenünk elé készít bennünket úgy, ahogy Te kéred, szeretnéd. Köszönjük, hogy előtted mindent letehetünk: álarcainkat, bűneinket, nyomorúságunkat, eljátszott vagy megjátszott életünket. Előled semmit nem kell elrejtenuk, ugyanis minden mögé odalátsz. Áldott légy, hogy mindezek ellenére kész vagy minket idehívni, magadhoz ölelni, feloldozni és felöltöztetni. Ámen

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet mindenkinek, aki gondolatban, imádságban, szóban vagy személyesen a temetésen őszinte együttérzését fejezte ki férjem halála miatt érzett mély gyászunkban.

Köszönet a felénk megnyilvánuló részvételért és a kegyelet virágaiért!

Köszönettel és tisztelettel:

Szlovicsák Balázsné és családja

Roráte

Mi a roráte? - Adventi hajnali mise.

Az egyházi év adventi időszakában a hajnali misék különleges hangulatot kölcsönöznek a decemberi virradatnak. Régebben aranyos vagy angyali misének is hívták. A hívek hajnali sötétben várják a napfényt, a Messiást, mint hajdan a próféták tették. Én még is azt a címet adnám ennek a cikknek:

SZÖSZ

(szabadon – örömmel – szeretettel)

Idén elhatároztam, hogy minden hajnali misén ministrálni fogok. Nem azért, mert versenyt hirdettek, nem kényszerűségből; hanem **szabad** akaratomból, és elhatározásomból. Komoly erőpróba minden reggel korán kelni, leküzdeni az álmodást, fáradtságot. **Örömmel** tölt el, hogy megdolgozom egy olyan ajándékért, kincsért, amely pénzért nem vásárolható meg: hogy lelkiekben is fel tudok készülni a karácsonyra. Nagyon **szeretem** a hajnali miséket, mert már reggel feltöltődünk lelkileg és szellemileg is. Erőt ad a tanuláshoz és elég energiát a szürke hétköznapokhoz. Szinte egész nap a fülemben cseng a záró ének dallama: „Üdvöz légy szép Szűz Mária...” Jó látni, hogy egyre többen jönnek már a hajnali misére, érezni az együttvárokozásban az összetartozást. Jó ehhez a közösséghez tartozni. De a legjobb érzés mégis az, hogy elhatározásom nyomán apukám, anyukám és a testvérem is eljönnek velem a misére. Olyan, mintha a bennem lévő kis láng meggyújtotta volna az ő gyertyáikat is. A lelkekben felgyulladó lámpácskák pedig az egész közösséget megvilágítják.

Roráte után a közösségi házban, Magdi néni kakaót és kalácsot készít nekünk, ami sokkal finomabb, mint amit valaha is ettem, gondolom azért mert közösségben, vidáman, lelkileg feltöltődve minden falat sokkal édesebb!

Végül, pedig szeretném megosztani mindenkiel egyik kedvenc történetemet a rorátéről.

Fekete István : Roráte

Olyanok ilyenkor a csillagok, mint az álmos gyerek szeme. Kicsit hunyorognak, és még nem tudják: sírásra vagy nevetésre nyílnak-e, vagy aludjanak tovább. Hát, csak pislognak.

Enyhe az idő, a szél csak a kerítések mellett lézeng, ámbár elég hűvösen. Az ablakok néhol nézik már a hajnalt, néhol nem, és a csizmák nem kopognak a gyalogjárón, inkább csak cupognak. Néhol egy halk szó, néhol az se. Néhol csak árnyak járnak, néhol kis lámpások imbolyognak, és mutatják, hova kell lépni, ámbár hiszen sár van mindenütt. Az ég még sötét, s a nappal ágyát csak hinni lehet a keleti égen, s ez elég. Egyébként nem gondol rá senki, mert a búzák kikeltek már, a krumpli a veremben, s a jószág betelelt. Ajtó nem csattanik, kiáltás nincs, a tegnap gondja, mintha aludna, a mai még nem ébredt fel, s a falu csak tiszta önmagát viszi hajnali misére.

A külső mozgás befolyik a templomba, és megnyugszik. Suttog még egy kicsit, vár, s amikor már a gyertyák lángja is megnyúlik a várakozástól, felkiált az időtlen vágy: "Harmatozzatok, égi Magasok..." Mise végére egészen bemelegedett a templom; majdnem otthonos lett, legalábbis így érezte ezt Baka Máté az alszgeből, de így érezte Hosszú Illés is - ugyanonnan -; bár, ha tudták volna, hogy most egy véleményen vannak, hát inkább nem érezték volna. Nagy harag volt ugyanis a két öreg között, kitartó, régi harag, aminek már formája sem volt, nem is emlékeztek, hogy ló volt-e az oka vagy asszony, mindenesetre ragaszkodtak hozzá, mint beteg szilva a fához. És most bóbiskolva várják, hogy kiürüljön a templom. Az ajtóban még mozgás van, hát csak ülnek, sőt Illés a lábát is kinyújtja, mert úgy kényelmesebb. Illés nem szereti a tolongást, de amúgy is ráér. Fél szemmel odasandít Mátéra, hogy mozdul-e már, de Máté nem mozdul... Amilyen kutya konok ember volt világeletemben - gondolja Illés -, azt akarja, hogy én menjek előbb, de abból nem eszel, pedig már a gyertyákat is eloltogatta a dékány, azaz a harangozó, szóval a sekrestyés.

Azután: csend.

Illés gondol erre, gondol arra, állat belesüllyeszti a meleg nyakravalóba, és szeme szép lassan lecsukódik.

- Nem! - ijedt meg. - Ezt igazán nem szabad - és Mátéra néz, aki - úgy látszik - elaludt.

- Ez hát el, a híres - mosolyodik el -, pedig há-

A hajnali mise introitusa (kezdő éneke): Rorate caeli desuper... - Harmatozzatok egek felülről... Erről az énekről kapta a hajnali mise a „roráte” elnevezést.

rom hónappal fiatalabb. Nem nagy idő, az igaz, de mégiscsak fiatalabb. Aztán milyen sárga a füle... akár a halotté...

- Jóságos Isten, csak nem lett vele valami?!...

Harag, ide harag, oda a rohadt szilva is lepottyanik egyszer a fáról - csendesen odamegy, és kicsit borzongva megérinti Máté vállát:

- Hallod-e, Máté?

Máté felhorkan:

- No! - és néz Illésre, mint a csodára. - Te vagy az, Illés?

- Én hát, mondom megnézlek, mert olyanformán ültél...

És nézi egymást a két öreg. A templomban meleg csend, a kőszentek mosolyognak.

- Kicsit megszedültem - hazudja Máté, de áhítattal, mert tele van a szíve, és szereti most Illést így közel látni -, már elmúlt.

- Na, hál Istennek, hát akkor menjünk.

És egymás mellett kicsoszognak a templomból.

- Mi volt ez, Szentatyám? - néz fel az egyik kis pufók angyal Szent Péterre, amikor az ajtó becsukódott. - Olyan meleg lett a szívem egyszerre.

- Két ember kibékült - mondja a főszent, és melegen sóhajt.

- Csoda! - suttog a kis angyal.

- Hát bizony a mai világban...

- És most mit csinálnak?

- Nézz utánuk, fiam.

A két öreg már Illés háza elé ért. Az utca üres, a kémények lágy selymet füstölnek a reggelnek, s a kertekben puhán békét álmognak a fák.

- Gyere be, Máté, régen voltál nálunk - mondja Illés -, lángost sütött a lótyom...

A kis angyal kérdően néz a főszentre:

- Mi az a "lángos", Szentatyám?

A toronyban ekkor ütött hetet az óra, s ettől a földi hangtól megmerevedtek újra a szobrok, de a mosolygás mintha ott maradt volna az arcukon.

„Virrasszatok tehát, mert nem tudhatjátok, mely napon jön el a ti Uratok!” - Bálint Barnabás

Az adventi koszorú első gyertyáját hittanos gyerekek gyűjtötták meg.

A templomi adventi koszorú feldíszítését idén egy énekkaros testvérünk vállalta. Köszönjük szépen a szolgálatot!

Advent idején hajnali 6 óraker Rorate miséket tartunk templomunkban!

Adventi lelkigyakorlat

Adventi lelkigyakorlatunkat a szokásoknak megfelelően Advent vasárnapjain, az esti szentmisék keretein belül tartjuk.

Ebben az esztendőben Advent 2., 3. és 4. vasárnapján, **december 4-én, 11-én és 18-án**

hallgathatjuk meg a lelki-gyakorlatos prédikációkat, melyeket

P. Kercza Asztrik ferences szerzetes atya mond nekünk, hogy segítsen minket a felkészülésben.

Jöjünk el minél többen!

November 26-án adventi koszorú készítés volt a Szent Imre Közösségi Házban. A gyerekek által készített koszorúk megvásárolhatók a misék után.

Karácsonyi kézműves készülődés

December 10-én 10 órától kézműves karácsonyi készülődést tartunk a közösségi házban. Sok érdekes kézműves foglalkozást, mézeskalács sütést tervezünk. Gyertek el minél többen!

ADVENTI LELKI NAPOK

December 17-én nők részére
 lelkinap lesz a közösségi házban. (december 3-án, újságunk lapzártájának idején zajlik a férfiak lelkinapja) Mindkét alkalommal

Dóka Tamás gyömrői plébános atya lelkipavezetésével. Nagy szeretettel várjuk egyházközségünk minden női tagját. Jelentkezni még lehet a Szent József oltárra kitett lapon, vagy a 06 30 394 22 29 telefonszámon.

"Hát nem lángolt a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, és feltárta előttünk az írásokat?" Lk 24, 32

December 18-án 15 órakor a közösségi házban levetítjük a gyöngyösi Hordozható Mária szobrok találkozóján készült videofilmét.

A hajnali misék után a gyerekek a közösségi házban együtt reggeliznek. Szeretettel várunk az elkövetkezendő napokon mindenkit! (Kép készült: 2011. december 2.)

Az elsőáldozásra készülő gyerekek az adventi készület jegyében ajándék karácsonyfát adtak át Atyának. A fa díszeit a gyerekek által kiválasztott idézetek jelentik.

ADVENTI ORGONA-HANGVERSENY
 az új digitális orgonán

Időpont:
2011. december 10., szombat, 18.00 óra
 Helyszín:
Római katolikus templom, Alsónémedi

Orgonál:
FAZEKAS TAMÁS
 dunaharaszti kántor

A hangszert bemutatja:
LOÓSZ RÓBERT,
 a Viscount cég ügyvezetője

A belépés díjtalan!
 Páratlan élmény: akár 2 méterről figyelhetjük az orgonista játékát!
Szeretettel várunk mindenkit!

Betlehemi láng egyházközségünkben

1986 decembere óta élő hagyomány szerint meggyújtanak egy gyertyát a betlehemi Születéskápolna mécseséről, amelyet repülővel, autóval, vonaton, kerékpárral vagy gyalog visznek tovább, hogy karácsonyra minél több otthonba megérkezzen a betlehemi láng. Magyarországon idén december 11-én, 16 órakor lesz a láng átadásának központi ünnepe Budapesten, a belvárosi-templomban. Egyházközségünkben részt vesznek küldöttek ezen a szertartáson és elhozzák a mi közösségünkbe is a lángot, melynek fogadása az előző évhez hasonlóan zenés áhítat keretében zajlik.

Sok szeretettel várunk mindenkit december 11-én az esti szentmisét követően, este 18 órától a közösségi házba.

Ezen az estén Roth István és Bozó Edit lesznek a vendégeink, akik tavaly jártak már nálunk. Velük énekelve várjuk az Egyházközségünkbe érkező Betlehemi lángot! Ezt követően a lángot minden nap más család őrzi majd.

A láng továbbadása mindig a Roratek, illetve a szentmisék alkalmával történik majd.

KATOLIKUS BÁL—ELŐZETES!!!

Sok szeretettel hívunk minden kedves olvasónkat a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány javra, immár 8. alkalommal megrendezésre kerülő **jótekonysági bálra.**

Helyszín: Betyár Étterem **Időpont:** **2012. január 28.**

A belépők megvásárolhatók majd 2012. január 8-án, január 15-én és 22-én, vasárnapokon a szentmisék előtt és után a sekrestyében. A belépőkben és a tombolából befolyó összeget - a szükséges költségeken túl - az új kántorház építésére fordítjuk.

Szervezők: Tóth Éva, Surányi Szilárd

Játék iskolánk sportcsarnokában!

Minden hónapban egy alkalommal az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség bérlő iskolánk impozáns sportcsarnokát.

Következő alkalom: **december 4. 13-15 óra**
 Sportolhatnak gyerekek, valamint felnőttek is.

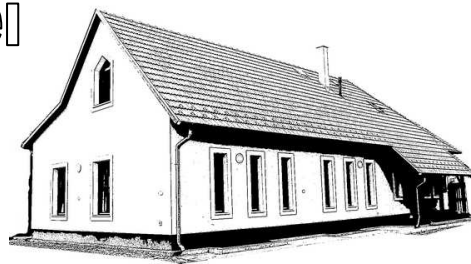
Sport- és játék eszközöket lehetőség szerint hozzanak! Mindenkit szeretettel várunk!

Szent Imre Közösségi Ház hírei

A Csodavilág decemberi foglalkozásán a gyermekek feldolgozták azt a jelenetet, amikor Jézus lecsendesítette a viharos tengert.

Jézus Szíve Család

Jézus Szentséges Szívének Családjában a következő közös imaóráját december 4-én tartja az esti szentmisét követően a közösségi házban.

Ezen az imaórán azokat a családokat ajánljuk az Úr Jézus oltalmába, ahol valamilyen oknál fogva /betegség, halál, válás/ miatt megtört a családi közösség. Karácsony a szeretet ünnepe. Imádkozzunk értük, hogy érintse meg őket Krisztus Urunk megváltó szeretete. Vigasztalja és ölelje őket szívéhez a Szent Szűz Anya úgy, mint Jézust ölelte egykoron. Jézusom! Add, hogy ebben az adventi kegyelmi időben minden szív hozzád találjon! Kérlek téged azokért a gyermekekért és felnőttekért is, akik még nem értették meg Isten akaratát, hozd vissza őket az atyai házba! Menj eléjük, hogy életük megváltozzon és a szenvedés pedig a javukra váljon és Isten legnagyobb dicsőségére!

Mária! Kísérd az úton őket, úgy mint ahogy szent fiadat kísérted! Anyai tekinteted találkozzon velük, hogy megvigasztalódva, reményben folytathassák életútjukat! Szent József, aki szeretettel gondoskoddál Máriáról és a kis Jézusról esdekeld ki Szent Fiadnál az árvák, özvegyek, betegek számára az Úr Jézus irgalmát. Mindezt azért, hogy minden szívben megszülessen szent karácsony éjjelén a szeretet, a remény, a fény, a kis Jézus a szívek rejtékén.

Decemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Dec. 2 - 10

Ifj. Tóth Jánosné
Özv. Surányi Ferencné
Özv. Bálint Lajosné
Özv. Győrvári Istvánné

Dec. 7 - 15

Debreceni Lászlóné
Özv. Győrvári Dezsóné
Lovas Imre
Horváthné Nagy Ilona

Dec. 16 - 24

Tóth Rita
Bircsák Istvánné
Renczes Csabáné
Szlovicsák Krisztina
Id. Nagy Istvánné

Dec. 25 - Jan. 2

Lovas Zoltánné
Id. Győrvári Ferencné
Geigerné Moldvai Mariann
Mészáros Jánosné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2011 december

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1. 9.30 óra Baba- Mama klub 	2. 17 óra Középiskolais hittan 	3. 8.30 ó. Férfiak lelki napja	4. 18. óra Jézus Szíve Család imája
5.	6.	7. 19 óra Cursillo kiscsoport 	8.	9. 17 óra Középiskolais hittan 	10. 10. óra Kézműves nap 17 óra Bémálási előkészület	11. 15 óra Mozizónánk 18 óra Betlehemi lángvárás
12.	13.	14.	15. 9.30 óra Baba- Mama klub 	16. 17 óra Középiskolais hittan 	17. 8.30 ó. Nők lelki napja	18. 15. óra Filmvetítés a Gyöngyösi zarándoklatról
19.	20.	21.	22.	23.	24. Szenteste	25. Karácsony
26. Karácsony	27.	28. 18 óra Cursillo kiscsoport 	29. 10 óra Kicsik 15 óra Nagyok Mozizónánk	30.	31.	1.

ISTENTŐL MEGÁLDOTT, SZENT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK! Szent Kereszt újság szerkesztői, Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Szent Karácsony éjjel

A templom harangja most messzire elhallik.
A misére igyekvő emberek, kik érzik Őt
Szívükben örömteli várakozással
Készülődnek ma is buzgó imádsággal.

A csillagok már fényesen ragyognak,
Különösen egy, amely feltűnik mindnyájunknak.

A holdvilág is a kisdedet dicséri,
Minden pompájával örömet kifejezi.

A kisbogár is a fényre siet,
Mert ünnepel ő is úgy, mint a többiek.
Az erdő fenyőfái összesúgnak – búgnak,
S Teremtőjük előtt mélyen meghajolnak.

A kismadár is az Ő jóságáról dalol,
Alkotója körül boldogan udvarol.

A hajnal pirosuló bibora,
az égitegtek tábora,
Mint kiszabott ösvényén halad,
Melyet nekik szent törvényed mutat.

A tények mind a Te jöttödet dicsérik,
Csak néhány ember az, aki kételkedik...

Pedig őket is Uram te alkottad,
Szabadszárnyú szellemük kézműved.
Te formáltad derült, nyílt elméjük,
S hogy szeressenek adtál nekik szívét.

Föld gyermeke! Miért felejtet el Őt?
Semmisülj meg nagysága előtt!
A te lelked szép mennyei virág,
Teremtőjét híven szolgálj! Imádd!

Szlovicsák Balázsné

Ünnepi MISEREND

December 24.: 7.00 - Rorate
24.00 - Éjféli mise

December 25.: 8.00 – Pásztorok miséje
10.00 – Ünnepi mise

December 26.: 8.00 és 10.00 óra

December 27-30.: 17.00 óra

December 31.: 17.00 Hálaadó
szentmise

2012. január 1.: 9.00 és 17.00 óra

Karácsony

Közeleg a szép Karácsony,
Nemsokára eljő.
Fenyőillatát küldi már
A zöld fenyőerdő.

Készül gyerek, felnőtt,
Nagy a sürgés, forgás.
Milyen kedves ajándék
Rejtőzzék a díszes fenyő alján?

Kis csomag, nagy doboz,
Színes gyerekrajok
Varázsolják mosolygóssá
A sok ünneplő arcot.

Örvendezve dicsérjük mi is
A Mennyeknek Urát,
Aki e napon küldte közénk
Az egyszülött Szent Fiát.

Betlehemben született
Rongyos istállóban,
Jászolba fektette,
pólyába takarta
Drága édesanyja.

Példája, reménye lett
A Föld minden népének,
Vigaszt, kísérelte élte útján
Minden emberének.

Akkor ültette szívünkbe
A szeretet lángját.
Ne engedjük kialudni
Ezt az örökéző, lobogó fáklyát!

Az elhagyott szegénynek,
betegnek,
Erőt, vigaszt adott,
A halandó ember pedig
Igaz lelket kapott.

A sok szépet és jót
Betlehemből ajándékba kaptuk,
A szeretet napján illő,
Hogy másokkal megosszuk.

Őrizzük hát féltve, örökké,
Szívünk áldó melegét!
Így köszöntsön ránk
Egy emberibb, új ezredév!

Surányi Lászlóné (Erzsi néni)

Karácsonyeste

Tudjátok mitől olyan szépek,
A karácsonyesték mert
Láthatjuk a magasban
Azt a különös fényt.

A sok milliós csillag között
Azt a legfényesebbet
Amelyik ez éjjel Betlehembe
Minket is elvezet.

Csendes ez az éjszaka
Még madár sem roppan
Egész évben nincsen ennél
Csodálatosabb ünnep.

Ünnep van a földön
És ünnep a mennyben
Köszöntjük a Megváltót
Aki megszületett.

Angyali karral zengjük az éneket
Öröme kelti bennünk
az égi hitet.

Dicsőség a magasságban
Istennek
Békesség a földön embereknek.

Karácsonykor szeretnének
Boldogabbnak lenni
Egymásnak is egy kicsivel
Több szeretetet adni.

A gyertyák fényénél
A szívünket melegség járja át
Ma szeretve kívánunk mi is
Egymásnak jó éjszakát.

Sajnos ahogy a gyertyák leégnek
Bennünk is elhalványul
a szeretet.

Imádkozzunk együtt a
békesség istenéhez
Hogy ne kelljen erre várnunk
egy újabb évet.

Nagy Zsigmondné

Az egyháztanács
idén is vállalja
idős és beteg testvérek
elszállítását
az ünnepi misékre
(éjféli mise,
25-én és 26-án
10 órai mise).

Jelentkezni lehet
december 19-ig a padok
végén lévő lapon, valamint
a Glória Gyógyszertárban

dr. Nagy Vilmosnál
(06703811722).

Tisztelt Olvasóink!

A Szentkereszt következő, januári száma az ünnepekre való
tekintettel nem az első, hanem a hónap 2. vasárnapján, azaz
2012. január 8-án jelenik meg.

Szerkesztők

Kedves Hívek! Kedves Olvasóink!

Egyházközségi képviselőink hamarosan felkeresik Önöket.
Köszönettel fogadunk minden adományt,
mellyel hozzájárulnak egyházközségünk költségeihez.
Kérjük fogadják őket szeretettel!

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com
Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!